

„В началото бе словото“ в Университета на Саарланд

Пиесата „В началото бе словото“, поетичен рецитал и добруджанска ръченица огласиха Музикалната зала на Университета в германската провинция Саарланд. В нея се проведе превърналият се в традиция празник на българите от германските градове Саарбрюкен и Пютлинген. Организатори на празника са германско-българското дружество „Приятел на България“ и неделно училище „Васил Левски“, съвместно с „Булгарикум“ и Катедра по славистика в университета.

Домакините откриха празника с кратко слово на доц. г-р Калин Михайлов – лектор по български език. Поздравления поднесоха Донка Шефан – председател на дружеството, и Коянка Димитрова от Държавната агенция за българите в чужбина.

Акцент в празничната вечер бе награждаването на Маргот Бер с паметния медал на Държавната агенция за българите в чужбина „Иван Вазов“ за нейния значителен принос в популяризирането на родната култура в Саарланд. Бер е учредител на дружеството „Приятел на България“ в Пютлинген през 1990-а и в продължение на 20 години е негов председател.

Йоанна

„Орфей“ изпрати първата си абитуриентка

„Харесва ми идеята за българско училище в Линц. За нашия народ е важно да съхрани културата си дори когато част от сънародниците ни са далеч от родината.“ Това споделя за в. „Аз Буки“ Йоанна Пампулова – първата абитуриентка на българското училище „Орфей“ в Линц. Тя мечтае да учи туризъм и кандидатства в един австрийски и два английски университета.

Йоанна е родена в Австрия. Когато е на 4 години, семейството ѝ се връща да живее в България. Заминават

„За мен е голяма радост, че най-високата оценка от матурата на Йоанна е по български език. По време на учебната година имах късмета да дискутирам с нея шедьоври на българската и световната литература – от Омир, Шекспир и Сервантес до Паусий Хилендарски, Христо Ботев, Павел Вежинов“, споделя за в. „Аз Буки“ доц. Димитър Дунков, преподавател в българското училище „Орфей“ в Линц. „Тя дойде в училището ни с голям потенциал от знания и с отлично владение на говоримия и писмения български“, допълва той. (Повече за успехите на училище „Орфей“ четете в следващ брой на „Аз Буки“.)

отново преди три години, когато тя е в X клас. У нас момичето учи в I. SOU „Пенчо Славейков“, а след това в 22.

SOU „Георги С. Раковски“ в София, където набляга на английския и испанския език. Освен езиците любими предмети са ѝ литературата и физиката.

„Когато заминахме отново, няха познания по немски език на високо ниво, затова се записах в интернационалното училище Europagymnasium Auhof, в което се преподава на английски. Учениците там са от цял свят и има изключителна атмосфера, която ще ми липсва“, разказва Йоанна. Посещаването на интернационалното училище ѝ помага много за адаптацията в чуждата държава, където думата дискриминация е непозната. Има добри приятели от Япония, Нигерия, Китай, САЩ, както и много австрийци.

Паралелно с уроците в интернационалното училище Йоанна посещава и занятията на българското училище „Орфей“ в Линц. Те се провеждат в сградата на интернационалното училище. Всеки уикенд идва преподавател по български език, който се занимава с децата на наши сънародници, избрали да живеят зад граница. „По-голямата част от децата

имаха по-слаби познания от мен. Някои тепърва се учеха да четат, а аз вече бях учила и българска литература. Затова имах отделни занимания с по-сложни теми“, разказва момичето.

„Благодарение на неделното училище в Линц поддържах нивото си по български език, даже продължих с изучаването на българска литература. Любимите ми автори са Пенчо Славейков и Йордан Йовков“, разказва Йоанна. В края на гимназиалния курс на обучение тя избира да не държи австрийски матури, а се явява на изпити за интернационална IV диплома, която се признава в цял свят. Държи изпити по 6 предмета, като всеки има писмена и устна част. Освен това подготвя и есе от 6000 думи. „Явяването на 12 изпита за 2 седмици беше наистина екстремно преживяване“, категорична е Йоанна. Тя избира да държи изпит по български като майчин език, като за подготовката ѝ помага най-вече посещаването на неделното училище. В писмената част на изпита тя коментира на непознат текст и прави сравнение между романите „Осъдени души“ на Димитър Димов и „Нощем с белите коне“ на Павел Вежинов.

Йоанна смята, че занятията веднъж седмично в нашето училище не са достатъчни, но са по-добре от нищо. И пожелава в Линц да има повече български учители и учебници по роден език, както и организирани екскурзии до България.

Урок по вероучение в училище „Паусий Хилендарски“ в Мюнхен